

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 655/06
24.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Branislave Apostolović, Jovanke Kažić, Milomira Nikolića i Mirjane Grubić, članova veća, u radnom sporu tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", radi poništaja odluke o otkazu ugovora o radu, odlučujući o reviziji tužilje, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Kragujevcu Gž. broj 834/05 od 12.7.2005. godine, u sednici održanoj dana 24.5.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Kragujevcu Gž. broj 834/05 od 12.7.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Kragujevcu 2 P. broj 1508/02 od 19.1.2005. godine, stavom prvim izreke, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da se poništi rešenje tuženog broj 1111/1 od 3.9.2002. godine o prestanku radnog odnosa na određeno vreme, kao i da se utvrdi da je zasnovala radni odnos na neodređeno vreme kod tuženog i da se obaveže tuženi da sa tužiljom zaključi ugovor o radu na neodređeno vreme i tužilju vrati na posao u roku od 15 dana od prijema otpravka presude pod pretnjom izvršenja.

Odlučujući o žalbi tužilje Okružni sud u Kragujevcu je presudom Gž. broj 834/05 od 12.7.2005. godine odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Protiv navedene presude Okružnog suda u Kragujevcu tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu ovlašćenja iz člana 386. ZPP i našao da revizija tužilje nije osnovana.

U provedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, ugovorom o radu broj 1402 od 3.12.2001. godine tužilja je kod tuženog zasnovala radni odnos na određeno vreme radi obavljanja pripravničkog staža i osposobljavanja za samostalan rad u struci u smislu člana 13. tačka 4. Zakona o radnim odnosima Republike Srbije i to počev od 3.12.2001. godine do zaključno sa 2.9.2002. godine. Tuženi je pre toga sa Republičkim zavodom za tržište rada zaključio ugovor kojim su uređeni međusobni odnosi u finansiranju programa osposobljavanja nezaposlenih lica - pripravnika sa visokom stručnom spremom za samostalan rad u struci. Obaveza tuženog je bila u smislu ovog ugovora da tužilju osposobi za samostalan rad i da organizuje polaganje stručnog ispita. Tužilja je pripravnički ispit položila 3.9.2002. godine i rešenjem broj 1111/1 od 3.9.2002. godine prestao joj je radni odnos na određeno vreme sa 3.9.2002. godine, koje rešenje je primila 14.10.2002. godine a radnu knjižicu 9.9.2002. godine. Na izložbenoj prodaji __, u objektu tuženog, nastavila je da radi po usmenom uputu, bez novog ugovora o radu, sve do 11.10.2002. godine.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo kada su odbili tužbeni zahtev.

Prema članu 13. stav 1. tačka 4. Zakona o radnim odnosima ("Službeni glasnik" RS br. 55/96 od 31.12.1996. godine) radni odnos na određeno vreme može da se zasnjuje u svojstvu pripravnika, radi osposobljavanja za samostalan rad. Istim članom je propisano da zaposleni koji je zasnovao radni odnos na određeno vreme zasniva radni odnos na neodređeno vreme, ako zaposlenom koga je zamenjivao prestane radni odnos ili kad privremeno povećani obim rada postane trajan, a privremeno povećan obim rada smatra se trajnim ako zaposleni poslove za čije je obavljanje primljen u radni odnos na određeno vreme, obavlja neprekidno duže od šest meseci.

Tužilja je zasnovala radni odnos kod tuženog na određeno vreme u svojstvu pripravnika za poslove inženjera u proizvodnji, uz obavezu da po isteku pripravničkog staža u trajanju od devet meseci, polaže pripravnički ispit. Kod utvrđenog da je zaključen ugovor o radu predvideo trajanje radnog odnosa tužilje od 3.12.2001. godine, zaključno sa 2.9.2002. godine, neosnovani su revizijski navodi kojima se ističe da materijalno pravo nije pravilno primenjeno. Ovo stoga što radni odnos na određeno vreme može se preobraziti u radni odnos na neodređeno vreme pod uslovima predviđenim citiranom zakonskom odredbom, članom 13. stav 3. i 4., što ovde nije slučaj. Radni odnos tužilje na određeno vreme u trajanju od devet meseci nije mogao dovesti do preobražaja radnog

odnosa na neodređeno vreme, pa ni njen rad više od pet radnih dana nakon isteka predviđenog roka od devet meseci, u smislu člana 23. stav 4. Zakona o radu, s obzirom da je radni odnos tužilja zasnovala u režimu Zakona o radnim odnosima koji ne predviđa takvu mogućnost.

Kako se ni ostalim revizijskim navodima ne dovodi u sumnju pravilnost i zakonitost pobijane odluke, Vrhovni sud je primenom odredbe člana 393. ZPP u vezi odredbe člana 491. stav 4. ZPP ("Službeni glasnik" RS br. 125/04) odlučio kao u izreci.

Predsednik veća

sudija

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice,

Mirjana Vojvodić,

ljm